

«Θιάσος Χιτροφύτης»

Τὴν προπερασθεσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη ὑπὸ τοῦ θιάσου τούτου ἡ «Βροκοπούλα». Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν, παρευρέθημεν ὄχι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς «Βροκοπούλας», ὅπως ἰγίνετο μέχρι σήμερον, ἀλλ' εἰς τὴν παραβίαν τῆς ἐκτέλεσεως ταύτης. Ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὴν κακὴν διαθεσὴν τῶν μερῶν, ἢς συνέπιπεν ἡ ἑλλητικὴ τὴν καταλλήλων πρὸς τοῦτο ἠθοποιῶν τὴν ἑλληνικὴν ταύτην ὑπεβοήθησιν ἀκούοντος ἡ φοβερὰ ἀμελετησία τῶν λαδόντων μερῶς εἰς τὴν παραστάσιν ἠθοποιῶν, κακῶς πρακτέων τούτου, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγρηφάμεν, εἰς δια τὰ παλαιὰ ἔργα ἢ καὶ τὰ ἑκείναι ποτε διδαχθέντα. Πλὴν τούτου ἔκαμνον ὅ,τι ἤθελον, ἢ ἐπαίχον χωρὶς θεάσεως, ἵσθι εὐρίσκοντο πρὸ ἀρκίου ἀκουατηρίου, συνήθως διὰ τῶν ἠθοποιῶν φάρμακον τῆς ἀδιαθεσίας, καὶ τοῦτο, ἵσθι βλαπτικὰς τοῖς ὀλίγοις θεαταῖς, ληθμονοῦν αὐτοῖς τε καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ μεταρρίου ἐδιδάκταν πλῆρῶν τῶν ἐκαστῶν τῶν πρὸ τοῦ ταμείου καταρχίζον τοὺς λογαριασμοὺς ἔχον ὅμως καὶ ἐν μέρει δίκαιον εἶνε τὸ αἰσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως, ὅπερ δὲν τοὺς ἀρίστους.

— Ἐκαστὸς θιάσος ὀφείλει νὰ παίζῃ μόνον τὰ ἔργα ἐκείνα, ἃν τὴν ἐκτέλεσιν δύναται νὰ παρουσιάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν εὐπροσωποτέρως, νὰ μελετᾷ καὶ δοκιμάζῃ ταῦτα, ὡς εἶν ἴσων νῆα, ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας τῶν, νὰ παρουσιάζῃ δὲ ταῦτα πρὸ τοῦ κοινου ἐν πάσῃ αὐτῶν τῇ ἀκριθείᾳ καὶ τάξει, χωρὶς νὰ λίσσον καὶ νὰ κέρουν ὅ,τι θέλουσιν οἱ ἠθοποιοὶ. Ἐπι εἶ νὰ μὴ προσέγγουν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν θεατῶν, οὕτω νὰ ἀνεπισημάντῃ τὸ ταμείον, ἐπ' ὅσον τοῦλάχιστον εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ νὰ ληθμονοῦν αὐτοῖς καὶ νὰ ἐνιστερνίζονται οὐ μόνον τὸ μερῶς, ὅπερ ὑπεδύονται, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλον ἔργον νὰ παρακαλεσοῦν καὶ νὰ συμπαινεῖται ἀληθῶς εἰς τὴν ἐξέλιξιν αὐτου. Τότε καὶ οἱ ἐκαστοὶ τοῦ χαρακτηρίου τῶν ἐπὶ ἠθοποιοὶ δὲ παίζουσιν, δὲ διατηρήσουσιν δὲ καὶ τὴν ἡν ἔχουσιν, εἴ ἄλλων ἔργων, ἐκτίμησιν τοῦ κοινου, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι θ' ἀποφασίσῃ τέλος νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἑλληνικὴν σκηνήν· εἴ ἄλλου τί πταίει τὸ κοινόν, τὸ ὅποιον πλῆρῶνως, εἶνε εὐεπράχθησαν πολλά ἢ ὄχι, ἐκείνο θέλει νὰ βλέπῃ ἀλλῆς παραστάσεως καὶ ὄχι παραστάσεως! ἀ- ἄφορῶν ἐν εἶνε πολλοὶ θεαταῖ ἢ ὄχι.

Ἐνεκα τούτου δὲν ποιούμεθα λόγον περὶ τῆς ἐπαρίσεως, ἵσθι δὲ ζημιώσομεν ὀλίγως τῶν τῶν ἠθοποιῶν, δὲ σηματοδοτοῦμεν ὅμως, ἐπι ἡ μὴν ἠθοποιῶς, ἡτις εἶν ἑλαθε τίποτε ἀπὸ δια αὐτὰ ὅπ' ὄφιν τῆς, ἡτις ἢ εἶς Ραζαλίᾳ Ἀρνιωτάκη, ἡ ὀποδοθεῖσα τὴν Κρουσιάλω' ἐπαίξῃ φυσικώτατα καὶ μὴ πολλὴν δύναμιν καὶ τάξην, παρ' ὅλην τὴν ἐντίθεσιν τοῦ περιβάλλοντος τῆς συνιστάμεν μόνον περισευτέρων ζωῶν καὶ νεῦρα.